

Supliment la foia „LUMINA SATELOR”

Un număr din foia aceasta costă: Lei 2·50

Abonament: 1 an 120 Lei, 6 luni 60 Lei

„Si pe alocurea vor fi cutremure de pământ”...

Un groaznic cutremur a omorât în Italia peste 2000 de oameni — Cutremurile văzute în lumina Scripturilor — Se împlineste profetia Mântuitorului dela Mateiu 24.

Intre altele multe răutăți și urgii, anii de după războiu au fost plini și de cutremure de pământ. Nu trece lună în care să nu s'audă de »cutremure pe alocuri«.

In anul 1924 a fost groaznicul cutremur din Japonia în care au perit peste 300 de mii de oameni. Anii 1927 și 1928 au fost niște ani ai cutremurilor. In anul 1928 a fost și cutremurul din Balcani care a ținut 2 luni.

In săptămâna trecută un groaznic cutremur de pământ s'a produs în Italia prefăcând în ruine sute de sate și orașe. Au fost omorâți câteva mii de oameni iar mai multe mii au fost grav răniți. Despre acest cutremur scriem pe larg în »Lumina Satelor«.

Sunt și aceste cutremure un semn al vremilor ce le trăim.

Despre cutremurile de pământ, știința are trei păreri. Unii spun că cutremurile le fac niște uriașe goluri ce s'ar afla în pântecile pământului. Alții spun că le face un strat de pământ ce este încă în ferebere; nu s'a răcit de tot și iarăși alții spun că atragerea soarelui și a lunei ar mișca scoarța pământului. Știința nu știe nici azi cauzele adevărate și precise ale cutremurilor.

Lucrul acesta îl știe numai credința. Nu știința, ci credința e cheamă să explice cutremurile de pământ. Cutremurile de pământ sunt grăiri despre tăria și puterea lui Dumnezeu. Cutremurile vorbesc celor necredincioși, celor mândri și îngâmfați despre puterea lui Dumnezeu. Domnul de sus este »cel ce

caută spre pământ și îl face pe el de se cutremură, cel ce se atinge de munți și fumegă« (psalm 103, 32). »Cutremurat-ai pământul Doamne și l-ai tulburat pe el« (ps. 59) »să se teamă de Tine tot pământul și să zică: cât sunt de înfricoșate lucrurile Tale« (psalm 65, 2).

In vreme de cutremur, poate omul află cât este de slab și nepuțincios față de Făcătorul Lui și al lumii. Cutremurul ia omului razimul cel mai sigur ce-l are: pământul de sub picioare. Cutremurul prăbușește toate razimele cele pământești ale omului. Atunci numai se arată ce preț mare are razimul cel sufletesc razimul credinței. Oraș și sate întregi s'au prăbușit în Italia într'o clipă de vreme ca niște ridicături făcute, de niște biete furnice.

Cu prilejul cutremurului din Bulgaria în 1928 în orașul Filipopoli,

un bogătan își zidise un palat și tocmai în presara cutremurului dăduse un mare banchet de bucuria intrării în casele cele nouă. Dimineața era pe stradă, abia scăpat cu fuga și cu hainele de noapte de pe el. Palatul său era una cu pământul. Într'alte locuri pământul s'a crăpat și a înghiștit case și oameni.

Cutremurile sunt mai departe o strigare și chemare a Domnului Dumnezeu către oameni și popoare să se lase de răutăți. Cutremurul este un semn, prin care Domnul vorbește cu neamurile pământului. »Tulburase-vor neamurile și se vor spăimânta ceice lăcuesc pe pământ de semnele Tale Doamne« (psalm 64, 8). De ani de zile avem mereu astfel de semne care »tulbură neamurile și le spăimântă«. Si războiul a fost un astfel de semn. Si plăgile ce ne îmblătesc și cutremurile și toate celelalte frâmântări sunt tot

atâtea semne prin care Domnul ne arată că într'o clipă ne poate trimite peirea și ne cheamă să ne lăsăm de răutăți. »Luăți învățatură ca nu cumva să se mănie Domnul pe noi« (psalm 2, 10).

Cutremurile sunt mai departe un semn că se apropiе sfârșitul. Cutremurile sunt împlinirea profetiilor Mântuitorului dela Matei cap. 24, când Isus luând pe apostolii Petru, Iacob, Ioan și Andrei s'a suit pe muntele Maslinilor de unde a profetit sfârșitul veacurilor.

»Si stănd El (Isus) jos pe muntele Maslinilor, ucenicii lui i-au zis: spune-ne nouă care va fi semnul venirii Tale și sfârșitul veacului acestuia?«

Isus a răspuns și a zis: »Băgați de seamă să nu vă amăgiască cineva. Veți auzi de războaie și vești de războaie... Un neam se va scula împotriva altui neam, și o împărătie împotriva altrei împărății; și pe alocurea vor fi cutremure de pământ, foame și ciumi. Dar toate aceste nu vor fi decât începultur durerilor. Atunci vă vor da să fiți chinuți și vă vor omorâ pe voi și veți fi urăti de toate neamurile pentru numele meu.

Si din pricina înmulțirii fărădelegii, dragostea celor mai mulți se va răci.

»Si va da frate pe frate la moarte și tată pre fiu, și se vor scula fiili asupra părinților și ii vor omorâ pre ei... că va fi în zilele acelea un năcaz aşa de mare cum n'a fost dela începultur lumii până azi și cum nu va fi vre-o dată« (Marcu 13, 12, 19).

Clevetitorul e un hoț și negustor al satanei.

Clevetitorul, bârfitorul este un hoț, pentrucă ia dela altul ceeace nu i-s'a dat voie să ia; ci el, pe furiș, fură din sufletul aproapelui său și prelucrând căteodată ce-a furat, aleargă aprins și nu are tihă până când n'a cheltuit tot ceeace a luat.

Iese în târg, intră prin case, pe stradă, ba chiar și în biserică, clevetitorul desface vine pe nimic marfa sa, făcând astfel pe negustorul satanei. Si cumpărătorii nu lipsesc niciodată. Se găsesc oriunde. Si ce e drept, această »marfă« e cea

mai căutată. Se zice că satana are de pe urma ei un câștig care atârnă foarte greu în vistieria iadului. Pe negustori, îi are tocmai dintre tot felul de oameni; mari și mici, bogăți și săraci, tineri și bătrâni, învățăți și neînvățați. Se zice însă, că cei mai plăcuți și mai harnici negustori ai acestui fel de marfă sunt femeile. Si se pare că e aşa. »Păzește-mă Doamne de clevetirea oamenilor și voi păzi poruncile Tale«. (Ps. 118, 134). »Pune Doamne strajă gurii mele și ușă de îngrădire împrejurul buzelor mele«. (Ps. 140, 3).

I. Marini, învățător ostaș al Domnului, Săsciori—Alba.

Un nou pelerinaj la Mănăstirea Hodoș-Bodrog.

Ostașii Domnului din Covășinț, jud. Arad, aranjază pe ziua de 5 și 6 August (Schimbarea la față) un nou pelerinaj la Mănăstirea Hodoș-Bodrog. La acest pelerinaj invită ca să ia parte toți ostași Domnului de prin împrejurimi, cu steagurile lor.

Plecarea va fi Marți dimineața 5 August la ora 8·30 din Covășinț, cu Tramvaiul electric spre Arad, de

unde apoi după terminarea sf. Liturghie la biserică din cetate se va continua drumul la Mănăstire. Soirea la Mănăstire la ora 12 și jum.

Programul ce se va desfășura la Sf. Mănăstire va fi stabilit de I. P. C. Sa Arhimandritul Policarp Morușca, starețul Mănăstirei.

Plecarea spre casă se va face Miercuri, 6 August după săvârșirea sf. Vecernii la Mănăstire.

Câteva lămuriri în legătură cu învățatura despre credință și faptele cele bune.

Din raportul No. 28, Oastea Domnului, București. — Din învățările sf. Ioan Gură de Aur.

Se discută mult învățatura despre credință și faptele cele bune. Protestanții și sectarii trec hotarul dreptei învățării, apăsând total asupra credinței și nimic asupra faptelor bune.

Iar unii din ai noștri trec în celălalt extrem: apăsând prea mult asupra faptelor în detrimentul credinții.

Biserica noastră ortodoxă fine calea de mijloc, calea cea adevărată: omul se măntuie prin credința sa și prin faptele sale.

Acastă învățătură a lămurit-o foarte frumos și corect, ostașul Domnului, scriitorul I. Gr. Oprisan, în adunarea Oastei dela București. O dăm mai jos.

Pe urmă dăm și din învățările sf. Ioan Gură de Aur și frântură privitoare la această învățătură:

Adunarea își începe lucrul printr'o rugăciune de smerenie, ascultată în genunchi.

Se cântă »Impărate Ceresc«.

Predica. Fratele Oprisan ne vorbește despre *fapta bună* în raport cu credința, în lumina Cuvântului lui Dumnezeu.

Sunt unii credincioși cari țin mai mult la faptă — fiindcă socotește credința o vorbă — iar alții cari pun mai mult temeu pe credință, ca singurul isvor al faptei.

Cuvântatorul scoate în lumină ceiace spune Dumnezeu.

El zice: »după roadele lor ii veți cunoaște« (Matei 7, 16) căci pomul care dă roade rele nu este pom binecuvântat. Iar binecuvântarea o are credința din care purced roadele. Dacă această credință stă pe stâncă lui Hristos nu se poate ca acela care aude Cuvântul Lui să nu-l facă (Matei 7, 24). Căci știind cele de măntuire sufletească, nu este de ajuns; »ferice de voi dacă le faceți«, zice Domnul (Ioan 13, 17).

Fapta bună este variată la neșfărșit. Si cuvântul ce ese din gură este o faptă: »rodul buzelor cari mărturisesc numele Lui« (Evrei 13, 15). Pentru a împlini voia lui Dumnezeu, Apostolul Pavel spune Evreilor »Dumnezeul păcii să vă facă

destoinici pentru orice lucru bun« (Evrei 13, 21); iar Filipenilor »orice faptă bună să vă însuflețească«. Deasemenea Colosenilor (1, 10) »să vă purtați într'un chip vrednic de Domnul aducând roade în tot felul de fapte bune«. Lucru de notat este că »orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în numele Domnului« (Col. 3, 17). Astă înseamnă că oricine, în profesia sa, în lucru său, să facă totul ca pentru Domnul. Apostolul Iacob, în epistola sa, arată zădărnicia credinței fără fapte (2, 17; 2, 20) și desăvârșirea credinței prin fapte (2, 22). Observația aceasta e pilduită cu locul acela (2, 21) în care Avram a fost pus într-o stare după voia lui Dumnezeu și prin fapte (aducerea la altarul jertfei a propriului și scumpului său fiu).

Este de însemnat în inima noastră că fapta cea mai mare rămâne totuși credința: »Lucrarea pe care o cere Dumnezeu este aceasta: să credeți în Acela pe care L-a trimis El« (Ioan 6, 29). Căci nicăieri nu găsim scris »fapta ta te-a măntuit« ci »credința ta te-a măntuit« (Luca 18, 42; Luca 8, 48). Si numai »cine crede în Mine are viață veșnică«.

Pomul stă cu brațele întinse, parcă ar fi un om în rugăciune... Si aşa este. Ca răspuns urmează florile și roadele.

Dar nici o ureche căt de fină, și nici un ochiu căt de ager, n'a auzit pomul fălindu-se cu roadele lui! El rodește tainic și fără să se intereseze pentru cine!

Fapta creștină ar trebui să fie urmarea credinței, ori ce altă socoteală i-ar sta la temelie îi ridică dreptul de faptă creștină. Domnul spune despre oamenii aceștia »faptele voastre sunt cărpe murdare înaintea mea«.

Gândiți-vă la creștinii cari fac totul de ochii lumii și vă veți în-

credință. Dăruitorul unei icoane, care ține să-i fie scris numele pe ea, ori al unei strane nu face o faptă creștină. Pomul de la marginea de drum îl face de rușine pe acest creștin. Priveghetoarea ce cântă la dos, în frunză, îl muștră. Spicul plecat îl ține de rău. Si totuși... omul ieșe cu fapta în proțap! Ei bine, de aceia Domnul caută temelia faptei! credință!

Se cântă »Veniți, veniți«.

Se comunică foarte interesante experiențe. Un frate ne aduce bucurii de la Ostașii Domnului din Ardeal. Aceste bucurii ne înaltă înimile.

Cât de minunate sunt lucrurile Domnului, se vede și din faptul următor. La începutul adunării un frate a prezentat Conducătorului nostru o casetă cu tot ce-a strâns el din economii, pentru a fi folosită cum va decide adunarea. Si iată că, fără să se fi știut de acest gest frumos, alt frate ne arată suferința unei văduve cu 5 copii dintre care unul tuberculos. Dumnezeu îl trimisese s'o cerceteze și să ne comunice. Fratele Oprisan a încrezut căseta cu bani acestui frate ce împreună cu alții doi s'o ducă văduvei sărace.

Se cântă, foarte frumos, pe melodie ardelenescă »În grădina Ghetsimani«, de P. Dulfu.

* Se cântă apoi »Tatăl nostru«.

Se încheie cu o caldă și învioretoare rugăciune pentru ajutorul Domnului într-o toate și pentru întoarcerea celor ce trăesc în neînduiuială.

Ce spune Sf. Ioan Gură de aur

Acei cari au fapte bune și credință la Dumnezeu n'au, se asemănă cu trupurile cele moarte, cari sunt îmbrăcate cu haine bune, și înfășurate cu giulgiuri, dar n'au

simțirea bunățăților. Pentru că folos este omului să aibă suflet mort și nesimțitor, și cu faptele cele bune să fie îmbrăcat; faptele se fac întru nădejde de răsplătire a cununilor. Dar de vreme ce spre Poruncitorul ostenelii nu-l știi, pentru cine te ostenești și te trudești? Că precum la oameni întâi griesc pentru viața lor, și mai spre urmă socotesc de hrana lor. Intr-acest chip darse cade să avem nădejdea vieții la Christos, și apoi să ne hrănim întru bunele fapte, pentru că ceice nu se hrănesc nu pot să trăiască. Asemenea și celce nu este viu nu se poate hrăni. Intr-acest chip celce lucrează fără de credință și dreptate, nu poate să trăiască. Si fără de faptele credinții, Impăratiei lui Dumnezeu nu se va putea învredni. Iar tâlharii crezând s'a îndrepat.

Drept aceia nu-mi zice că n'am luat vreme să mă pocăesc, că am trăit cu credința faptele celor bune lenevindu-mă m'am scăpat de spășenie.

Mărturisitul-să și Cornelie întru milostenii și rugăciuni, dar pe Christos nu-l cunoștea. Ci de vreme ce a văzut pre dânsul ochiul adevăratului, adecă marele judecător și celce știe toate, Hristos, pentru că bune erau faptele lui, iar credința neavând pentru aceea erau moarte. Iar Domnul trimise înger către el, ca să laude întru fapte pre celice bine se ostenea, și să-l cunune cu credința. Si zice către el îngerul: Cornelie, rugăciunile tale și milosteniile tale s'au suit înaintea lui Dumnezeu, ci trimite la Iope și chiamă pre Simon care se chiamă Petru, și dacă va veni îți va spune cuvinte Dumnezești, pentru cari cuvinte te vei spăsi, și tu și toată casa ta. Pentru că nu avea măntuirea pentru faptele cele bune, până ce a intrat la mijlocul faptelor, credința.

(Luată din o carte veche »Mărgăritarul«, sf. Ioan Gură de Aur).

Floarea smereniei.

Un mare om din vremuri trecute spunea cuiva că virtutea cea mai de seamă a unui creștin e: *Smerenia*. S-ar părea, unor oameni cel puțin, că umiliința e cel mai mare cusur în vremurile de azi. O calcă toți în picioare. Așa să fie? Îndrăznim a crede tocmai din potrivă. Viitorul este al celor amăriți! Vreți o pildă? Uitați-vă la animale. Mai sunt azi dobitoacele acelea uriașe ale căror schelete s'au găsit în pământ și se păstrează la muzee? Cunoșătorii ne dau chezăsie că leii, acești regi ai fiarelor din pustiuri, merg spre peire. Odinoară numărul lor era covârșitor. Acum se împuinează mereu. Uitați-vă însă la umila și nebăgata de nimeni în seamă furnică! De când e lumea și cât va fi.

O, dar smerenia are har dela Dumnezeu »Celor mândri Dumnezeu

le stă împotriva, iar celor smeriți le dă har«. Vreți câteva asemănări ca să vă încredeți? Uitați-vă la iarbă. Toți o calcă. Vitele o pasc. Omul o cosește. Si ea crește mereu! Treceți prințul lan de grâu. Spicele pline își apleacă în jos capul! Cele seci stau tanțoșe. Așîndarea pomii încărcați cu fructe stau înclinați spre pământ, plini de smerenie. Crengile goale stau dărze. Văile umile sunt pline de flori. Munții cei mai înalți sunt pleșuvi, adecă plini de goliciune, ploaia nu se oprește pe ei. Ciocârlia cântă în văsduh — dar cuibul și-l face pe pământ. Privighetoarea cântă nu în fața oamenilor — ci mai la dos, mai smerită de căt orice cântăreț.

(Luată din cartea »Spice de grâu Duhovnicesc« de I. Gr. Oprisan.)

Istorioare morale.

Stă în voia ta...

Grecii cei vecni aveau un fel de vrăjitor cu numele Apolon stătea la Delfis într-o ascunzătoare de unde răspunde la diferite întrebări. Odată a mers la acest Apolon un om oarecare viclean și amăgitor. În mâinile lui avea o pasare pe care o acoperise cu haina lui și ajungând în fața locului unde grăia Apolon, l-a întrebat să-i răspundă de este pasarea aceia vie sau moartă. Omul acesta era viclean și avea gând, de-i va răspunde că este moartă, să o arate aşa cum era: vie; iar de-i va răspunde că este vie, să o sugrume și să o arate moartă și într-acest chip să amăgească pe Apolon. Dar Apolon cunoșcând vicleșugul lui, i-a răspuns aşa: »stă în voia ta omule, să arăți pasarea cum vei vrea, sau moartă sau vie«.

O păsăruică purtăm și noi, iubite cetitorule, ascunsă sub hainele și lutul nostru. E sufletul, și stă în voia ta și a mea să avem această păsăruică cerească vie sau moartă, să avem un suflet viu sau unul mort. Dumnezeu ne-a dat ajutor și dar să putem ține vie această păsăruică, dar de altă parte omul are voie slobodă să o și omoare. Însă cel ce și-a omorât sufletul cu patimi și fărădelegi, acela va trebui să-și dea seama despre el în ziua cea mare și înfricoșată a Judecății.

Sfințire de steag.

Ostașii Domnului din județele Satu-Mare și Someș vor serba sfințirea steagului lor în ziua de 15 August la Mănăstirea Sf. Anei, în apropiere de com. Rohia plasa Lăpușul Unguresc. Toți ostașii Domnului din jur sunt invitați a lua parte la această serbare.

Din învățările sf. Ioan Gură de aur.

Predica faptele.

Oricât de multe am filosofia noi prin vorbe, nu vom avea nici un folos, dacă nu vom arăta altora o viață mai bună decât a lor, căci ei nu dau atenție la cele vorbite, ci cercetează cu cea mai mare băgare de seamă faptele pe care le facem, și-ți zic: «Tu cel întâi convinge-te și fă cele ce grăiești, și după aceia sfătuiește și pe alții. De mi-ar vorbi de mii de bunuri din viața viitoare, însă în faptele tale mi-ai arăta ca și cum n'ar exista acele bunuri, fiind cu totul alipit de cele pământești, apoi atunci faptele tale îmi sunt mai de crezut decât vorbele.

Când te văd pe tine răpind cele ale altora, și făcând multe alte rele, cum am să te cred că va fi înviere?» Și chiar de nu ar grăi așa, totuși vor cugeta așa, totuși în cugetele lor îți vor pune aceste întrebări.

Aceasta este ceia ce împiedecă pe necredincioși de a se face creștini. Deci, să-i atragem prin viața noastră. Mulți bărbați simpli și proști, cu chipul acesta au uimit cugetele predictorilor, căci prin faptele lor au arătat o mai mare credință decât aceia; căci din viața și din faptele lor iese o voce mai puternică și mai strălucită, decât orișe trămbiță.

Purtarea, deci, și viața curată, este mai puternică decât limba celor mai străluciți predicatori.

Când eu spun de pildă că nu trebuie a dușmani pe altul, și uneltesc mii de reale contra aproapelui, cum voi putea să-l atrag prin vorbe, când prin fapte eu l-am depărtat?

Deci, numai prin purtarea și viața noastră vom putea să-i vânăram și să clădim biserică lui Hristos.

Din biruințele Oastei Domnului

Înfrățirea provinciilor alipite prin Oastea Domnului. — Oastea din Slon—Prahova cercetează pe frații din Vama-Buz.—Brașov. (Urmare)

La ora 2 se începe serbarea, în curtea bisericii pe iarbă verde și la umbra braziilor, cântându-se »Nădejdea mea este Tatăl«. A vorbit apoi ostașul Costică I. Duțu din Telega despre Ierarhia bisericească, îndemnând pe toți de-a asculta pe preoți și a urma învățările date de ei. S'a cântat »Creștini suntem pe acest pământ«, iar după aceia a vorbit ostașul Tănase Eftimie din Telega explicând pilda celor 10 fecioare. S'a cântat cântecul »Pilda celor 10 fecioare«, iar după aceia a vorbit ostașul Petre Iconaru care căzuse cândva în mrejile adventiștilor, care după ce a expus celor prezenți cum s'a convins el că sectarii una zic și alta fac, a combătut învățatura lor despre icoane, cruce și botez.

S'a cântat »Tăria credinței« și »O ce valuri de 'ndurare«. A vorbit Preotul Ioan Modroiu despre rugăciunile pentru cei morți și în special parastasele și milostenia și a dovedit cu mărturii din sfânta Scriptură și sfânta Tradiție că biserică creștină ortodoxă are la bază adevărul și în privința acestor învățări. S'a cântat »Bate moartea la fereastră« și »Doamne al puterilor fii cu noi«. A vorbit Preotul Ioan Șt. Vasilescu, arătând că atât jurământul cât și purtarea armelor și apărarea patriei sunt în concordanță cu sf. Scriptură. S'a cântat »Iisus Regele cel mare«. A vorbit Preotul David Coman multămînd atât celor din localitate cari au venit să asculte așa de trumoase învățări cât mai ales celor din depărtare și în special mulțumește celor

cari au vorbit și cântat. S'a cântat »O Isus Dulce«.

Preotul Ioan Modroiu vorbește din nou făcând un mic istoric al Reuniunii femeilor arătând activitatea de până acum și situația materială cu un fond de 1600 Lei depuși la Banca populară »Unirea« din localitate și apoi face îndemnuri de a îmbrățișa căi mai mulți mișcarea Oastea Domnului, fiind o mișcare creștină ortodoxă. Serbarea s'a terminat la ora 6^{1/2} seara cântându-se »Deșteaptă-te creștine«. Noi ostașii din Slon și Cerașu am stat în localitate însă până a doua zi Luni, când am plecat la ora 6^{1/2} fiind conduși de ostașii din Vama Buzăului cu căruțele, scutindu-ne iarăși din osteneală 16 km, ca și la venire până la Valea Fetii. Acolo după ce am cântat mai multe cântece religioase și ne-am îmbrățișat, ne-am despărțit, urmând aceiași cale, ca și la venire, sosind la Slon la ora 5 seara.

Tin să scot în relief dragostea dusă până la sacrificiu a ostașilor din Vama Buzăului, punându-ne la dispoziție mijloace de transport pe o bună parte din cale (16 km.) precum și hrană și găzduire absolut gratis ce a făcut-o tuturor. De asemenea a întrecut toate așteptările dragostea cu care am fost întâmpinați și îmbrățișați de către ambii preoți din Vama Buzăului.

Ilie C. Rădulescu, ostaș în Oastea Domnului din Slon—Prahova.

Altă sfintire de steag.

In ziua de 6 August (Schimbarea la față) se va face sfintirea steagului Ostașilor Domnului din comuna Nădab, jud. Arad. Toți ostași Domnului și buni creștini din jur, sunt rugați a lua parte la această serbare.

Cornel Jurjuț, ostaș.

Invitare.

Ostașul Domnului Miron Dănuț din comuna Văleni jud. Satu-Mare, invită pe toți Ostași Domnului din jur să ia parte la adunarea ce va aranja în comuna Văleni în ziua de 17 August.

Cine bate? Cine ești?*

Cine bate? Cine ești?

Ce vrei, spune-mi ce dorești?

De ce, călător străine,

L'a mea ușă ai venit?

Bate, bate! N'ai plecat?

Spune-mi ce ce n'ai intrat?*

— Ușa-i greu să se deschidă,

E incuiată de păcat.

Bate, bate! Tot aici?*

Da, să-șteaptă necurmat;

Strigă lin, duios, nespus

Cel ce-șteaptă e Isus*.

— Eu sunt, Eu sunt, Domnul tău.

N'auzi, n'auzi glasul Meu?*

Călător ceresc sunt Eu

Sunt Mântuitorul tău;

Bate, bate, El dorește

Să-i deschizi inimă Ta.

Până când îl lași să-ștepte?

Nu fi-e teamă c'o pleca?...

Frate dragă, lasă-te de băutură!

Vai! te miri cu câtă trudă
Se căstigă azi un ban;
Dar cu câtă usurință,
Merge'n mâna lui satan!

Sase zile'n săptămână
Bielul om s'a ostenit,
Și Dumineacă la crâșmă
Iată tot a cheltuit.

Copilașii plâng acasă,
Plâng grozav cu mama lor,
Pare ca uitat de dânsii
Vai! săracul muncitor!

Casa lui este 'n ruină
Lângă ea cresc bălării,
Iată cum apar în zdrențe
Și micuții lui copii.

Pâinea astăzi le lipsește
Și nimic n'au ce mâncă,
Insă tată lor la crâșmă
Bănișorii toți îi bea.

Mamă, când vine tăticu?
Căci de-aseară a plecat,
Vai! Ni-i foame mamă dragă
Știi că astăzi n'am mâncat*.

Bea creștine zice dracul,
Bea căci banii tăi îi bei
I-ai muncit și ai tot dreptul,
Fă, cu dânsii orice vrei.

Bea creștine și petrece,
Bea să te mai veselești!
Căci o săptămână 'ntreagă
Ca un rob din greu muncești.

Ca să uiți de săracie,
De necazuri, de nevoi,
Nu te mai gândă acasă
E mai bine, aici la noi.

Bea creștine, bea otrăvă
Bea căci faci pe placul meu,
Bea creștine, bea și'njură
Numele lui Dumnezeu*.

Scumpul meu și iubit frate,
Tu nu vezi cum te-a mințit?
Tu nu vezi pe întunecatul
Pe diavolul smintit?

Lasă-te de băutură,
Lasă-te de porcii lui,
Fugi de crâșmă, de beție
Vino'n »Oastea Domnului!*

Ioan Tudusciuc, învățător, ostaș al Domnului Brăhăoaia—Vaslui.

Raport No. 28, Oastea Domnului, București.

Adunarea, în număr neobișnuit de mare, ascultă, rugăciunea, psalmul 116.

Se cântă »Cu noi este Dumnezeu«.

Predica. Fratele Oprișan vorbește despre planul de mântuire al sufletului.

Cuvântatorul arată că toată Scriptura dacă ar fi desființată printr-o împrejurare, dacă n'ar mai exista nici un exemplar din ea, cele două cuvinte din care s'ar putea reconstituiri sunt: păcatul și Mântuitorul.

Cele două mari realități ale existenței acestia sunt: drumul păcatului, adică al morții și drumul isbăvitorului, adică al vieții. Dacă am cunoaște temeinic aceste două realități, n'am mai sta în nepăsarea care caracterizează viața noastră.

Dumnezeu a făcut pe om după chipul și asemănarea sa*. Deci cu viață veșnică în el. Cei ce se sperie la gândul că n'ar fi mai încăput pe pământ oamenii, dacă nu mureau, trebuie să afle că în Hristos e loc. Împărăția lui nu poate fi mărginită în timp și în spațiu. Numai pentru că lumea nu mai este guvernată de adevăratul înpărat, nu-și mai găsește loc.

Dar omul a căzut sub şoapta viceană a lui Satan. Păcatul — călcarea voii lui Dumnezeu — a otrăvit sufletul. Si pentru păcat a intrat moartea. In locul vieții veșnice — moartea! Aceasta e urmarea păcatului.

Cine vrea să se încredește despre

marea realitate a păcatului să citească Ps. 51, 5; Ps. 53, 3; Rom. 3, 23; Ps. 88, 15; Rom. 7, 14; Rom. 7, 18; Rom. 6, 23. Concluzie. Nici un om nestrînat de păcat, fără numai Fiul Omului. Plata păcatului: moartea.

Dar Dumnezeu măcar că a văzut păcatele sporind, n'a ostenu, în dragostea Sa de Tată, de a chema mereu creaatura sa.

Cea dintâi pildă, în mare, ne-o dă chemarea făcută prin Noe (Geneza 6, 11, 12). Corabia nu s'a făcut într-un an, nici în zece pentru ca oamenii să se poată plângă că n'au auzit chemarea lui Dumnezeu ori că n'au avut vreme. Ci 120 de ani intruna a strigat în pustiu Noe. Si oamenii au râs de acest »nebun«. Dar dumnezeu văzând neascultarea a arătat cu ce plată se plătește păcatul. Vezi carte Faceri: 7, 21: peirea!

A doua mare lecție ne o dă Dumnezeu prin poporul ales în drumul dintre Egipt și Canaan. Adică omul dintre robie și mântuire. Domnul a făcut cu acest popor atâta minuni cum n'a făcut cu nici un alt popor din lume. A scos din robie 600.000 de Evrei (afără de copiii), precum spune în Cartea Eșirei 12, 37. Dar căci dintre cei 600.000 au ajuns în țara făgăduinței? Numai Caleb și Iosua (Numeri 14, 22–38)! Păcatul i-a sortit să umple cu trupurile lor drumul pustiului!

La vremea potrivită, Dumnezeu a pus vîrf dragostei Sale (Ioan 3, 16) trimînd

pe însuși Fiul Său să lege firul rupt de Adam. Să impace pe oameni cu Dumnezeu pe Golgota. Ce n'a putut legea — a putut harul. Păcatul nu putea fi răscumpărat de nici un om: atâtă e de grozav în față lui Dumnezeu! Ci Neprihănitul s'a făcut păcat pentru noi spre a ne obține iertarea veșnică. A fost nevoie de jertfa Mielului pentru mântuirea noastră. Fără de ea am fi fost pierdut definitiv. Dar această jertfă, făcută odată pentru totdeauna, și care ni se îmbie în dar — e valabilă numai pentru cei ce o primesc prin credință. Altfel stăm în față mesei plină de bunătăți, flămânzi pentru veșnicie, făndă nu vom să întindem mâna.

Cine nu poate spune cu psalmistul »Veniti de ascultați, toți cei ce vă temeteți de Dumnezeu, și voi istorisi ce a făcut El sufletul meu (Ps. 66, 16), acela n'a cunoscut pe Mântuitorul.

Și Mântuitorul se poate cunoaște în Biserica Lui. Citiți în această privință locul edificator din Ps. 73, 16–18 și Ps. 84, 4. Toată truda mântuirii în afără de biserică e zădarnică. Corabia lui Noe este o întărire a acestui adevăr. Cei din afără de corabie, chiar de erau la ușă, au fost pierduți.

Se cântă: »În grădina Ghemimani«.

Se fac felurite comunicări de experiențe creștine și se cer deslușiri.

Se încheie cu »Tatăl nostru« și, cu o caldă rugăciune pentru lucrul lui Dumnezeu.

Secretariatul Oastei.

Unde mergi creștine dragă, când e zi de sărbătoare?

Unde mergi creștine dragă când e zi de sărbătoare?
La petreceri, pela hore, sau la vorbă'n drumul mare?
Tu n'auzi iun glas prea dulce, tu n'auzi un glas frumos,
Care zice: »Lăsați toate și veniți către Hristos«?

Unde mergi creștine dragă, când e zi de sărbătoare?
Pe la bancă, s'au la târguri, să-ți duci marfă de vânzare?
Tu nu vezi iubite frate că'nzadar te ostenești,
Si din munca ta sărmane mai nimic nu folosești!

Unde mergi creștine dragă, când e zi de sărbătoare?
Să-ți vezi turma, mielușii, câmpul și-a tale ogoare?
Si scoți iubite frate că deacum ești fericit?
Nu creștine, niciodată tu nu vei fi mulțumit.

Unde mergi creștine dragă, când e zi de sărbătoare?
Ești dispus să mergi prin crânguri, prin păduri la vânătoare?
Insă uiți un lucru frate, uiți că tu ești invitat,
La un ospăt foarte mare și foarte imbelșugat.

Unde mergi creștine dragă, când e zi de sărbătoare?
Ești bolnav și-ți cauți leacul la vre-o babă'n depărtare?
Ah! te plâng iubite frate că satan rău te-a mințit,
Tu nu ști că Domnul nostru este doctor îscusit?

Unde mergi creștine dragă, când e zi de sărbătoare?
Unde ți se îndreaptă pașii? încotro? pe ce cărare?
Spre altarul cel de slavă, spre altarul cel frumos,
Unde locuește Domnul, dulcele nostru Hristos?

Unde mergi creștine dragă, când e zi de sărbătoare?
Ti-ai pus întrebarea asta, sau stai poate'n nepăsare?
Toaca, clopotul când sună, la bisericuță sus,
Stii că sunt solii creștine, ce ne cheamă la Isus?

Vino dar creștine dragă, când e zi de sărbătoare,
La biserică, la slujbă, vino dragă frățioare,
Vino, căci acolo este locul cel mai potrivit,
Unde poți găsi pe Domnul, pe Isus cel răstignit.

Vino, vino frate dragă, când e zi de sărbătoare,
Vin cu toți ai tăi din casă la locașul de 'nchinare,
Vino, vino, iubit frate, vino nu mai zăbovi,
Vino, cât mai este vreme, căci ca mâine vom muri.

Ioan Tudusciuc, învățător, ostaș al Domnului
Brăhășoaia—Vaslui.

Din fronturile Oastei Domnului.

La Dud—jud. Arad.

Duminică 15 Iulie dim. cam pela oarele 9 au sosit frații ostași din com. Agriș în număr de 25 venind deadreptul la sf. biserică, și doi frați din com. Tăuț au venit pe la subsemnatul pe acasă mergând împreună cu mine la biserică. Acolo am participat cu toți la sf. Liturghie, unde au cântat frații și surorile din Agriș »Tatăl nostru« aşa de duios, încât au stors lacrimi din ochii multora cari i-au auzit.

După ameazi la ora 2 și jum. ne-am adunat la școală unde atâtă lume s'a strâns încât nu încăpeau în sălile școlii, tineri, feciori, fete, au lăsat jocul și au venit să audă cuvântul lui Dumnezeu, ne mai fiind joc până după ce ne-am dus la vecernie, cam pela 4 și jum. participând toți la toate vorbirile și cântările rostită de frații din Agriș.

Cuvântul de deschidere l-a rostit Pă. Dionisie Mateeș din această comună, vorbind despre rostul Oastei Domnului și îndemnând pe oameni să se lupte pentru mântuirea sufletului. Începerea s'a făcut cu o rugăciune în genunchi, și după aceia a vorbit fratele ostaș Illegian Ștefan din com. Tăuț despre rostul Oastei Domnului, îndemnând oamenii să se înscrive în Oastea Domnului.

De încheiere a vorbit iarăș Părintele Dionisie Mateeș, îndemnând oamenii să se înscrive în Oastea Domnului.

Dela școală am mers la sf. biserică la vecernie unde pe când să ieşim a plouat puțin și aşa am mai stat în sf. biserică unde frații au mai cântat câteva cântări, după aceia au plecat petrecându-i până la marginea satului.

Teodor Drăucean, ostaș.

Oastea Domnului din Covăsinț la Lipova.

Preacucerne Părinte! Oastea Domnului din Covăsinț în număr de 21 pers., au mers în propagandă religioasă în orașul Lipova, în Duminica din 13 Iulie, au luat parte la serviciul religios celebrat de Pă. din Lipova V. Dăbău, care în tot timpul a fost în mijlocul ostașilor, și la masa comună servită la casa unui credincios din loc. După masă a urmat programul școalei de Duminică, care s'a început cu rugăciune și cântări de laudă lui Dumnezeu, iar micul ostaș de 10 ani Lazar Cioban din Covăsinț a declamat poezia »Judecata cea din urmă«, cu atâtă farmec încât au stors lacrimi din ochii tuturor. Au mai declamat încă 2 băieți

din Lipova, apoi a urmat foarte frumoasa vorbire a Pă. Dăbău, iar din partea ostașilor a vorbit Fărcaș George și Barna Ioța din Covăsinț, îndemnând prin cuvinte documentate pe sf. Scriptură, a se alipi de biserică strămoșească ort., și a se depărta de falsele învățături ale rătăcitorilor din timpul de acuma. Cei de față cu o liniște solemnă ascultau, și nu le era de ajuns ziuă, ca să mai poată auzi cuvinte de îndemn de a intra în luptă în rândurile Oastei Domnului. Fiind seară ostașii din Covăsinț au plecat cu tramvai electric spre Covăsinț, mulțumiți sufletește de cum ar petrecut la frații din Lipova.

Secretariatul Oastei.

Oastea Domnului din Cărășeu la Hodis jud. Bihor.

O mare bucurie sufletească a avut poporul din comuna Hodis (Bihor) în ziua de 29 Mai a. c. (Înălțarea Domnului) — când o grupă de ostași ai Domnului, sub conducerea lui Iosif Faliș din com. Cărășeu au cercetat această comună. De și comuna Cărășeu e în depărtare de comuna Hodis ca de 25 km. și drumurile sunt rele, ostașii nu au pregetat a veni la timp și deja la oarele 9 a. m. erau în biserică, — luând parte la serviciul divin și dând răspunsurile liturgice. Preotul Gavril Popoviciu la finea serviciului a ținut poporului o cuvântare despre rostul Oastei Domnului învățând pe toții să participe la serbarea ce se va ține de Ostașii Domnului la oarele 12 în sala școalei primare din loc. Poporul la această invitare a venit, încât nici nu încăpea în sală.

Serbarea s'a început cu împărate crescă cântat de ostași, după care a urmat cuvântarea ostașului Petru Mândru, despre Oastea Domnului îndemnând pe cei prezenti să intre în Oaste. Apoi ostașii au cântat câteva cântece din carte Oastei Domnului cari au foarte plăcut poporului adunat. Între acestea Preotul Gavril Popoviciu a ținut o cuvântare despre rătăcitorile baptiștilor — cari s'au încuibat și în această comună — dovedind cu texte din sf. Scriptură rătăcirea lor. Serbarea s'a încheiat cu o rugăciune, după care Preotul mulțumește tuturor celor ce au venit la această serbare și îndosebi ostașilor și harnicului lor conducător Iosif Faliș, care nu a pregetat — și din o aşa mare deținere — a venit în comuna noastră spre a sămăna cuvântul Domnului.

Dumnezeu să le ajute!

Unde mergi creștine dragă, când e zi de sărbătoare?

Unde mergi creștine dragă când e zi de sărbătoare?
La petreceri, pela hore, sau la vorbă'n drumul mare?
Tu n'auzi iun glas prea dulce, tu n'auzi un glas frumos,
Care zice: »Lăsați toate și veniți către Hristos«?

Unde mergi creștine dragă, când e zi de sărbătoare?
Pe la bancă, s'au la târguri, să-ți duci marfă de vânzare?
Tu nu vezi iubite frate că'nzadar te ostenești,
Si din munca ta sărmane mai nimic nu folosești!

Unde mergi creștine dragă, când e zi de sărbătoare?
Să-ți vezi turma, mielușii, câmpul și-a tale ogoare?
Si scoți iubite frate că deacum ești fericit?
Nu creștine, niciodată tu nu vei fi mulțumit.

Unde mergi creștine dragă, când e zi de sărbătoare?
Ești dispus să mergi prin crânguri, prin păduri la vânătoare?
Insă uiți un lucru frate, uiți că tu ești invitat,
La un ospăt foarte mare și foarte imbelșugat.

Unde mergi creștine dragă, când e zi de sărbătoare?
Ești bolnav și-ți cauți leacul la vre-o babă'n depărtare?
Ah! te plâng iubite frate că satan rău te-a mințit,
Tu nu ști că Domnul nostru este doctor îscusit?

Unde mergi creștine dragă, când e zi de sărbătoare?
Unde ți se îndreaptă pașii? încotro? pe ce cărare?
Spre altarul cel de slavă, spre altarul cel frumos,
Unde locuește Domnul, dulcele nostru Hristos?

Unde mergi creștine dragă, când e zi de sărbătoare?
Ti-ai pus întrebarea asta, sau stai poate'n nepăsare?
Toaca, clopotul când sună, la bisericuță sus,
Stii că sunt solii creștine, ce ne cheamă la Isus?

Vino dar creștine dragă, când e zi de sărbătoare,
La biserică, la slujbă, vino dragă frățioare,
Vino, căci acolo este locul cel mai potrivit,
Unde poți găsi pe Domnul, pe Isus cel răstignit.

Vino, vino frate dragă, când e zi de sărbătoare,
Vin cu toți ai tăi din casă la locașul de 'nchinare,
Vino, vino, iubit frate, vino nu mai zăbovi,
Vino, cât mai este vreme, căci ca mâine vom muri.

Oastea noastră crește.

Cucernice Părinte Trifa! Subsemnați văzând faptele ostașilor Domnului Isus Hristos din acest oraș, trezindu-ne ca dintr'un vis din somnul păcatelor ne-am hotărât și noi să ne lăsăm de patimile cele rele din care am trăit până acum și să trăim o viață mai curată adecă mai lângă Domnul Isus Hristos spre a dobândi viața veșnică, și vă rugăm cu lacrime în ochi a ne înscrive și pe noi în rând cu frații ostași ai Domnului. Primiți vă rog cucernice Părinte și întrarea mea, Covaciu Marie, fiind de religie reformată făgăduind că voi lupta alătura de frații ostașii de aici.

Dumnezeu să ne ajute!

Triteaș Gheorghe și soția Ana, Lup Teodor, Maria Catăiă născută Ciocan, Ciocan Constantin și fiul Gheorghe, Bondor Ștefan cantor, Chevesledan Ioan cantor, Covaciu Maria, Criste Vasile, Brădu Aurel, Ancea Alex. servitor, Nove Noum, toți din Salonta—Bihor.

In Oaste au mai intrat:

Preot Gheorghe I. Mihaiu, Ion I. R. Vlășeanu, Const. N. Dilimot, Const. E. Cursaru, Gh. Petre D. Vasile, Nicolae Dtru A. Stoica, Dumitru A. Stoica, Ion St. Dragomirescu, Ion Anton Covrig, Mihaiu D. Ion, Stana Const. E. Cursaru, Elena Ion St. Dragomirescu, Ilina Gh. P. D. Vasile, Paraschiva Dtru I. Marcu, Floarea Ion N.

Predicioiu, Joia Costache G. Cărstea, Dobra I. Predicioiu, Joia Toma I. Gh. Mihai și Filofteia G. G. Spănu, din satul Bătrâni com. Râncezi jud. Prahova.

Diaconescu Gheorghe, Lachi Maria, Marija Râschitoru, Putină Natalia, toți din com. Gârceni jud. Vaslui.

Maria P. Ionescu, Vasile P. Ionescu, Cornu de Jos jud. Prahova.
Niscă Ileana, com. Glodgilești j. Huned.